Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI

WARSZAWA | № 11. | d. 18 września 1925 r.

SPIS RZECZY:

30.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dn. 1 września 1925 r. № I. 13221/2/25 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych i Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie w sprawie mieszkań służbowych, zajmowanych w budynkach państwowych lub wynajętych — pozostających w bezpośrednim zarządzie Ministerstwa Kolei (Dyrekcji Kolei Państwowych).

Na zasadzie porozumienia z Ministrem Skarbu, zgodnie z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 849), ustalono szczegółową listę mieszkań służbowych, którą się poniżej ogłasza:

L I S T A

mieszkań służbowych zajmowanych w budynkach państwowych lub wynajętych — pozostających w bezpośrednim zarządzie Ministerstwa Kolei (Dyrekcji Kolei Państwowych).

Do korzystania z mieszkań służbowych w zrozumieniu paragrafu 2-go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. (Dz. U. R. P. № 90, poz. 849) uprawnieni są:

A) w Centrali Ministerstwa Kolei:
  a) administrator gmachu Ministerstwa Kolei,
  b) dozorca domu.
B) w Dyrekcjach Kolei Państwowych:
  a) Prezesi Dyrekcji Kolei Państwowych,
  b) Naczelnicy parowozowni, warsztatów i elektrowni (samodzielnych),
  c) zawiadowcy stacji,
  d) zawiadowcy odcinka drogowego (st. zawiadowcy, zawiadowcy I i II klasy),
  e) maszynowi,
  f) dróżnicy przejazdowi i dróżnicy-kasjerzy,
  g) zarządzający państwowymi budynkami kolejowymi.

Ministerstwo Kolei przypomina, że w myśl § 2 powołanego wyżej rozporządzenia wymienieni w tej liście pracownicy kolejowi, którzy z tytułu swej służby mieszkają w przydzielonych im mieszkaniach służbowych, opłacają za nie czynsz w wysokości przysługującego im dodatku na mieszkanie.

Zarządzenie odnośnie pobierania za mieszkania służbowe czynszu w wysokości dodatku na mieszkanie wchodzi w życie z dniem 1 października roku bieżącego (1925).

Czynsze za mieszkania służbowe wpłacone do dnia 30 września r. b. (1925) w wymiarze przewyższającym pobierany do tego czasu dodatek mieszkaniowy, nie podlegają w części nadpłaconej zwrotowi.

Minister:
(—) *Tyszka*

31.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dnia 2 sierpnia 1925 r. № IV. 7120/13 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych i Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie w sprawie uzupełnienia „Przepisów o przewozie przesyłek gospodarczych Polskich Kolei Państwowych", ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Kolei № 13 z roku 1924.

Uzupełniając rozporządzenie z dnia 6 października 1924 r. № III. P. 1484 zarządzam z dniem 15 sierpnia r. b, co następuje:

W artykule 1, w końcu ustępu pierwszego, po wyrazie „prywatna" dodać ustęp nowy treści następującej:

„Również na zasadzie Taryfy gospodarczej w zrozumieniu niniejszych przepisów odbywać się będą przewozy zaliczane na rachunek Dyrekcji Budowy K. P., w których nadawcą i odbiorcą jest Dyrekcja Budowy K. P., względnie przesyłki nadawane przez nią do poszczególnych Dyrekcji K. P., lub odwrotnie. Wyjątek stanowią ładunki przedsiębiorców, prowadzących roboty z ramienia Dyrekcji Budowy, które to przewozy odbywać się będą, w myśl rozporządzenia Ministerstwa Kolei № 11211/III/12 z dnia 11 grudnia 1922 r. za zwykłemi listami przewozowemi, według taryf normalnych".

W art. 2, w ustępie pierwszym, po literach „P. K. P.", dodać zdanie następujące: „tak normalnotorowemi jak i wąskotorowemi".

W końcu art. 2 dodać uwagę treści następującej:

„Wyjątek pod tym względem stanowią koleje Łódzka i Herbsko-Kielecka, na które rozciąga się w całości przepisy niniejsze".

W art. 7 przed wierszem piętnastym po wyrazie „zarząd", dodać zdanie następujące: „oraz na przesyłki własne Dyrekcji Budowy K. P."

W art. 9 skreślić ostatnie wyrazy: „Okręgu tejże Dyrekcji", zastępując je wyrazem „przeznaczenia".

Minister:
(—) *Tyszka*

32.

Studja przedwstępne normalnotorowej linji kolejowej.

Minister Kolei pismem z dnia 31 lipca 1925 r. № Dz. V.-6078/16 b/25 udzielił na mocy art. 2 ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. Ust. № 88, poz. 646) i art. 2 rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 30 września 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy (Dz. Ust. № 92, poz. 854) inżynierowi Juljuszowi Żukowskiemu, zamieszkałemu w Krakowie przy ul. P. Michałowskiego № 1, prawa zejścia na grunt w obrębie województwa Krakowskiego i Kieleckiego celem przeprowadzenia studjów przedwstępnych normalnotorowej kolei elektrycznej Kraków—Miechów.

Na podstawie tego zezwolenia służy wymienionemu wyżej inż. J. Żukowskiemu, w myśl art. 5 wspomnianej ustawy — prawo wstępu na grunt obcy oraz dokonywania pomiarów i niwelacji za wynagrodzeniem szkód stąd powstałych z wyjątkiem terenu Obozu Warownego Kraków, na którym studja mogą być prowadzone tylko za specjalnem zezwoleniem Dowództwa Okręgu Korpusu № V w Krakowie.

Projektowana linja ogólnej długości około 50 klm. będzie przechodziła przez wymienione wyżej Województwa, które zostały powiadomione jednocześnie o wydaniu niniejszego zezwolenia.

Pozwolenie niniejsze zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy od dnia jego wydania, t. j. do dnia 31 stycznia 1926 r.

33.

Uzupełnienie studjów przedwstępnych normalnotorowej kolei elektrycznej.

Minister Kolei pismem z dnia 5 sierpnia 1925 r. № Dz. V. 6501/16-b/25 udzielił na mocy art. 2 ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. Ust. № 88, poz. 646) i art. 2 rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 30 września 1922 r. w przedmiocie wykonania powyższej ustawy (Dz. Ust. № 92, poz. 854) p. inż. Włodzimierzowi Przelaskowskiemu, zamieszkałemu w Sosnowcu, działającemu z ramienia Spółki Akcyjnej „Tramwaje Elektryczne w Zagłębiu Dąbrowskiem" jako kierownikowi studjów zezwolenia na uzupełnienie studjów przedwstępnych normalnotorowej kolei elektrycznej Dąbrowa—Będzin—Sosnowiec, celem sporządzenia ostatecznego projektu technicznego.

Na podstawie niniejszego zezwolenia służy wymienionemu wyżej inż. W. Przelaskowskiemu, w myśl art. 5 wspomnianej ustawy prawo wstępu na grunt obcy oraz dokonywania potrzebnych pomiarów i niwelacji za wynagrodzeniem szkód stąd powstałych.

Projektowana kolej ogólnej długości około 14 klm. przechodzić będzie przez Województwo Kieleckie, które zostało powiadomione jednocześnie o wydaniu niniejszego pozwolenia.

Pozwolenie niniejsze zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydania t. j. do dnia 5 lutego 1926 r.

34.

Studja przedwstępne przedłużenia linji tramwajowych od Warszawy do Wilanowa, Bielan, Wawra i Ząbek.

Ministerstwo Kolei pismem z dn. 10 sierpnia 1925 r. № Dz. V. 7124/16b/25 udzieliło, na mocy art. 2 ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. Ust. № 88, poz. 646) i art. 2 rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 30 września 1922 r. w przedmiocie wykonania powyższej ustawy (Dz. Ust. № 92, poz. 854), p. inżynierowi Edmundowi Dąbkowskiemu, zamieszkałemu w Warszawie przy ul. Nowowiejskiej № 14 i działającemu z ramienia Magistratu miasta stołecznego Warszawy, jako kierownikowi studjów, zezwolenia na czynienie studjów przedwstępnych przedłużenia linji tramwajowych miejskich do Wilanowa, Bielan, Wawra i Ząbek celem sporządzenia projektu technicznego.

Na podstawie niniejszego zezwolenia służy wymienionemu wyżej inż. Dąbkowskiemu w myśl art. 5 wspomnianej ustawy prawo wstępu na grunt obcy oraz dokonywania potrzebnych pomiarów i niwelacji za wynagrodzeniem szkód stąd powstałych.

Projektowane linje tramwajowe długości około 10 klm. przechodzić będą przez Województwo Warszawskie, które zostało powiadomione o wydaniu tego pozwolenia.

Pozwolenie to zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy od dnia jego wydania, t. j. do dnia 10 lutego 1926 r.

ZAWIADOMIENIA.

W Ministerstwie Kolei

Mianowania:

Prezydent Rzeczypospolitej mianował:

Postanowieniem z dnia 5 sierpnia 1925 r.:

Inż. Sztolcmana Stefana, Inspektora Ministerstwa Kolei—Głównym Inspektorem Ministerjalnym w IV stopniu służbowym urzędników państwowych.
№ Pr. 4307/25.

Minister Kolei mianował:

Rozporządzeniem z dnia 18 sierpnia 1925 r.:

Inż. Niebieszczańskiego Mieczysława, Naczelnika Wydziału Ministerstwa Kolei — Inspektorem Ministerjalnym w V stopniu służbowym urzędników państwowych.
№ Pr. 4370/25.

Minister Kolei poruczył:

Rozporządzeniem z dnia 22 sierpnia 1925 r. kierownictwo Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie:

Inż. Bienieckiemu Witoldowi, Wiceprezesowi Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.
№ Pr. 4440/25.

Rozporządzeniem z dnia 28 sierpnia 1925 r. Zastępstwo Naczelnika Wydziału Sanitarnego Ministerstwa Kolei:

D-rowi Jakubowskiemu Czesławowi, St. Referentowi Ministerstwa Kolei.
№ Pr. 4535/25.

Przeniesienia.

Minister Kolei przeniósł ze względów służbowych do Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie:

Rozporządzeniem z dnia 31 sierpnia 1925 r.:

Inż. Daniewskiego Jana, St. Referenta Ministerstwa Kolei w charakterze Zastępcy Naczelnika Wydziału Budowy Warsztatów P. K. P.

Inż. Ligęzę Jana, Referenta Ministerstwa Kolei w charakterze referendarza P. K. P.

Rosmańskiego Edmunda, Pom. Referenta Ministerstwa Kolei w charakterze asesora P. K. P.
№ Pr. 4569/25.

Przeniesienia w stan spoczynku.

Minister Kolei przeniósł w stan spoczynku na zasadzie art. 28 p. „c" ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu funkcjonarjuszów państwowych:

Rozporządzeniem z dnia 20 lipca 1925 r.:

Inż. Zazulę Albina, Naczelnika Wydziału Ministerstwa Kolei z dniem 1 sierpnia 1925 r. przy równoczesnem wyrażeniu Mu podziękowania za długoletnią i owocną pracę w kolejnictwie.
№ Pr. 3792/25.

Rozporządzeniem z dnia 23 lipca 1925 r.:

Gurbskiego Jana, St. Referenta Ministerstwa Kolei z dniem 1 września 1925 r. przy równoczesnem wyrażeniu Mu podziękowania za długoletnią i owocną pracę w kolejnictwie.
№ Pr. 3859/25.

Rozporządzeniem z dnia 30 lipca 1925 r.:

Inż. Mikulskiego Konstantego, Prezesa Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie z dniem 1 sierpnia 1925 r. przy równoczesnem wyrażeniu Mu podziękowania za długoletnią i owocną pracę w kolejnictwie.
№ Pr. 3987/25.

Rozporządzeniem z dnia 12 sierpnia 1925 r.:

Antoniewicza Antoniego, St. Referenta Ministerstwa Kolei z dniem 1 września 1925 r. przy równoczesnem wyrażeniu Mu podziękowania za długoletnią i owocną pracę w kolejnictwie.
№ Pr. 4205/25.

Zwolnienia.

Minister Kolei zwolnił ze służby państwowej na zasadzie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej:

Rozporządzeniem z dnia 16 lipca 1925 r.:

Dągielskiego Wiktora, Sekretarza Ministerstwa Kolei.
№ Pr. 3711/25.

Rozporządzeniem z dnia 17 lipca 1925 r.:

Hetpera Rudolfa, Sekretarza Ministerstwa Kolei.
№ Pr. 3791/25.

Zmarł:

Kwiatkowski Stefan, Kontroler Ministerstwa Kolei — dnia 3 sierpnia 1925 r.

W Dyrekcjach Kolei Państwowych.

Mianowania:

Inż. Wojciechowski Jan — Kierownikiem Biura badań psychotechnicznych przy Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.
№ Pr. 2973/25.

Inż. Milewski Mieczysław — Naczelnikiem głównego magazynu zasobów Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie.
№ I. 10763/1-J/25.

Inż. Łaguna Stanisław — Zastępcą naczelnika Wydziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie.
№ I. 11051/1-J/25.

Inż. Komorowski Maksymiljan, Naczelnik Oddziału Budowy linji Zgierz—Kutno Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie — naczelnikiem Oddziału Budowy warsztatów parowozowych w Końskich tejże Dyrekcji.

Przeniesienie:

Inż. Dzikoński Stanisław, Zastępca Naczelnika parowozowni w Stryju — do Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku, z przydziałem jako Rządowy Komisarz Nadzorczy przy Międzynarodowem Towarzystwie budowy okrętów i maszyn w Gdańsku.
№ I. 13062/1-C/25.

Przeniesienia w stan spoczynku.

Jabłoński Wiktor, Starszy Referendarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie z dniem 1 września 1925 r. na mocy art. 29 punktu b) ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 6/1924, poz. 46) — z wyrażeniem uznania za długoletnią pracę w kolejnictwie.
№ I. 11891/1-J/25.

Inż. Krajewski Henryk, Starszy Referendarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — z dniem 1 września 1925 r. na mocy art. 29 punkt b) ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 6/1924, poz. 46).
№ I. 11348/1/25.

Mejer Antoni, p. o. Naczelnika Oddziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu z dniem 1 września 1925 r. na mocy art. 28 punktu c) ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 6/1924, poz. 46).
№ I. 10319/1-F/25.

Inż Lesman Aleksander, p. o. Starszego Kontrolera Wydziałowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — z dniem 1 września 1925 r. na pod-

stawie art. 29 punktu b) ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 6/1924, poz. 46).
№ I. 12255/1-F/25.

Inż. Schamschula Józef, Starszy Referendarz kolei państwowych, Dyrekcja Kolei Państwowych w Gdańsku, z dniem 1 września 1925 r.
№ I. 12484/1/25.

Dauksza Karol, Zastępca Naczelnika Wydziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie na podstawie art. 29 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 6/1924, poz. 46).
№ I. 10694/1-J 25.

KONKURS

na posadę zastępcy naczelnika Wydziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

Warunki dla ubiegających się: wykształcenie wyższe, wyjątkowo średnie, uposażenie VI lub VII grupy, oraz dłuższa i wszechstronna praktyka w dyrekcyjnej i wykonawczej służbie eksploatacyjnej.

Termin składania podań do 1 listopada 1925 r.
№ I. 11087/1-F/25.

Drukarnia Państwowa № 30111. 12.IX.25 2000.